

thi de kunde ikke gaae med spanske Skibe, altsaa kunde de ikke nyde Godt af den Toldbegunstigelse, som tilstaaes Varer, der indbringes i spanske Skibe, fremfor dem, der bringes med andre Skibe. Derimod stiller Forholdet sig jo ganske anderledes i det Dødblik, spanske Skibe faae en Berettigelse til at bruges til Farten paa Island. Naar de slet ingen Afgifter skulle svare, saa vilde de faae en overordentlig stor Overtægt, og, dersom Afgiften kun blev 10 Rd., saa vilde de endnu have denne Overtægt. Men, hvorledes Afgiften henstigmæssigt kan bestemmes, kan jo først ved nærmere Undersøgelse og Underhandlinger udbringes. Jeg frygter for, at det vil være til stor Skade for de Underhandlinger, som vi komme til at drive med Spanien; at der har fundet saadanne Udtalelser Sted her i Landstinget, som Tilfældet er.

Ordføreren: Det være mig blot tilladt at erklære, at jeg selv ikke har yttret Frygt for, at Regjeringen vilde paalægge saa uforholdsmæssige Afgifter for de Fremmede, hvor Handelen ikke var begunstiget i den Grad, som ønskeligt var. Lvertimod, jeg har udtalt, at jeg havde uindskrænket Tillid til, at Regjeringen ikke vilde paalægge saa uforholdsmæssigt høie Afgifter, som der tidligere var; men, naar det stod aldeles frit i Regjeringens Magt, saa havde Regjeringen jo Tilladelse dertil, og derfor troede vi, for at Handelen kunde komme i fuld Flor og Gang strax, at man i Lovforslaget maatte være meget forstigtig med ikke at bestemme et altfor høit Paalæg, for det Tilfælde, at man slet ikke vilde aabne Dren for vore billige Fordringer, navnlig i Spanien, og Udvalget har efter nøieste Prøvelse og Overveielse antaget, at en Afgift af 10 Rd. Augmentation pr. Commercelæst for de fremmede Skibe, i hvis Havne vi ikke nøde Begunstigelse, maatte være mere end tilstrækkelig. Det er jo beklageligt, at Udtalelser, som skete ere, ere fremkomne; men det er jo mange Gange umuligt under en Sags Behandling at tilbageholde det, som kan henhøre til et af de vigtigste Momenter, og forresten maa jeg tillade mig her at erklære, at det ikke kan falde mig ind, at den spanske Regjering vilde handle saa illiberal eller ufornuftigt, som det er an-

ført, imod fornuftige Indstillinger, der skee herfra, som de af mig antydede. Thi, hvad det egentlig her dreier sig om, troer jeg — jeg tillader mig at gjentage det — vil være den Forskjel, som er i Toldsatserne i Spanien for islandiske Varer, der føres fra Kjøbenhavn, imod naar de føres directe fra. Forskjellen er omtrent 15 Realer pr. Dvintal; en Real er omtrent 9 Sk.; en Bagatel derover, og en Dvintal er 92 Pund. Det er altsaa denne Forskjel, der kan være Tale om til Fordeel for de danske Rhedere, og den troer jeg vistnok det vil lykkes vor dygtige Udenrigsminister at faae ført igjennem, uanset, om det staaer i Loven, at det Hele ligger i Regjeringens Haand, eller der er bestemt en Normal- og Maximalafgift; naar der staaer, at det staaer til Regjeringen for det Tilfælde, at Underhandlingerne ikke lykkes, at paalægge Skibene en Afgift af 10 Rd. pr. Commercelæst, synes det at vilde slaae Hovedet paa Sømmet; thi noget Høiere vilde det dog ikke være, der æquivalerede denne Afgift.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, afstemtes

Forflag af Indenrigsministeren:

At Ordene i Slutningen af Paragraphen:
„som dog ikke kan overstige 10 Rd. pr. dansk Commercelæst af Skibets Drægtighed“ udgaae,

hvilket vedtoges med 23 Stemmer mod 12.

Formanden? Saaledes ere de Undbringingsforslag, som til 3die Behandling vare stillede, afstemte. Jeg skal nu sætte Lovforslaget i dets Heelhed under Forhåndling.

Da Ingen ønskede at yttre sig, oplæstes

Forflag til Lov

om

Skibsfart og Handel paa Island,

saaledes som samme findes i Anhanget under Nr. CLXXIV Sp. 795—800 og ved den der-